

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 lipca 2006 r. w sprawie T-247/02 Miguel Torres, S.A. przeciwko OHIM i Bodegas Muga, S.A., wniesione w dniu 2 października 2006 r. przez Miguel Torres, S.A.

(Sprawa C-405/06 P)

(2006/C 310/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Miguel Torres, S.A. (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Bodegas Muga, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przeciwko zaskarżonej decyzji w pierwszej instancji,
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w jakiej nie została stwierdzona jej nieważność w pierwszej instancji; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa do obrony przysługującego Miguel Torres, S.A., ponieważ w zaskarżonym wyroku oddalono pierwszy zarzut skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu, który opierał się na naruszeniu prawa do obrony skarżącego. Odmowa przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM dopuszczenia dokumentacji, którą Miguel Torres, S.A. załączył do pisma przedstawiającego jego stanowiska złożonego w dniu 25 stycznia 2002 r., aby dowieść, że znak towarowy TORRES jest powszechnie znany w całej Unii Europejskiej, stanowi zdaniem wnoszącego odwołanie materialne uchybienie, które winno było skłonić Sąd do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji. Orzekając odmiennie, Sąd nie tylko naruszył przysługujące wnoszącemu odwołanie prawo do obrony, ale również zasadę ciągłości funkcjonalnej oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾.
2. Naruszenie przez Sąd art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego poprzez jego błędną wykładnię. Stosując ten przepis, Sąd naruszył prawo z uwagi na błędne zastosowanie kryterium oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch pozostających w konflikcie znaków towarowy dotyczących sposobu postrzegania przez właściwy krąg odbiorców. Zdaniem wnoszącego odwołanie bowiem Sąd

nie oparł się na kryterium sposobu postrzegania przez przeciętnego konsumenta europejskiego, ale na kryterium sposobu postrzegania konsumenta hiszpańskiego, portugalskiego i włoskiego.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. 1994, L 11, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 5 października 2006 r. — Landesanstalt für Landwirtschaft, Abteilung Förderwesen und Fachrecht przeciwko Franz Götz

(Sprawa C-408/06)

(2006/C 310/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landesanstalt für Landwirtschaft, Abteilung Förderwesen und Fachrecht

Strona pozwana: Franz Götz

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy utworzona przez kraj związkowy tzw. „agencja sprzedaży kwot mlecznych” dokonująca odpłatnie przeniesienia na producentów mleka ilości referencyjnych dla dostaw jest
 - a) rolną agencją skupu interwencyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci oraz załącznika D pkt 7 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (zwanej dalej „dyrektywą 77/388/EWG”) (¹), zawierającą transakcje w stosunku do produktów rolnych dokonywane zgodnie z rozporządzeniami o wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do tych produktów, lub
 - b) agencją sprzedaży w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci oraz załącznika D pkt 12 dyrektywy 77/388/EWG?

2) W przypadku przeczącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

a) Czy w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, tj. gdy w państwie członkowskim w odpłatnym przenoszeniu ilości referencyjnych dla dostaw pośredniczą zarówno państwowe, jak i prywatne „agencje sprzedaży kwot mlecznych”, przy dokonywaniu oceny, czy wykluczenie „agencji sprzedaży kwot mlecznych” prowadzonej przez podmiot prawa publicznego z kategorii podatników prowadzi do „znaczącego zakłócenia konkurencji” w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG, rynkiem właściwym geograficznie jest obszar wyznaczony dla dokonywania tego przeniesienia przez państwo członkowskie?

b) Czy dokonując oceny, czy wykluczenie państwowej „agencji sprzedaży kwot mlecznych” z kategorii podatników prowadzi do „znaczącego zakłócenia konkurencji”, należy odnieść się jedynie do zwykłego przypadku przeniesienia — niezależnie od gruntu (poprzez agencję sprzedaży), czy też należy uwzględnić także inne rodzaje przeniesienia — niezależnie od gruntu (przez rolników będących podatnikami), mimo że są to tylko wyjątkowe przypadki?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 10 października 2006 r. — Annelore Hamilton przeciwko Volksbank Filder eG

(Sprawa C-412/06)

(2006/C 310/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Annelore Hamilton.

Strona pozwana: Volksbank Filder eG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 4 ust. 1 i art. 5 (1) dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 (¹) można interpretować w ten

sposób, że nie ma przeszkód, by ustawodawca krajowy tak ograniczył w czasie prawo do odstąpienia od umowy przysługujące konsumentowi na podstawie art. 5 dyrektywy, żeby, mimo wadliwego zawiadomienia konsumenta, wygaśnięcie tego prawa następowało po miesiącu od całkowitego wykonania przez obie strony świadczeń umownych?

W wypadku przeczącej odpowiedzi Trybunału na pytanie pierwsze:

2. Czy dyrektywę 85/577/EWG należy interpretować w ten sposób, że jeżeli konsument nie został zawiadomiony zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy, zachowuje prawo do odstąpienia od umowy, w szczególności także po wykonaniu umowy?

(¹) Dz.U. L 372, str. 31

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 13 lipca 2006 r. w sprawie T-225/04 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 12 października 2006 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-417/06 P)

(2006/C 310/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Dругa strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku w sprawie T-225/04, którym czwarta izba Sądu Pierwszej Instancji w dniu 13 lipca 2006 r. oddaliła skargę Republiki Włoskiej przeciwko Komisji Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 listopada 2003 r., C (2003) 3971 wersja ostateczna, ustalającej orientacyjny podział środków przydzielonych państwom członkowskim na zobowiązania wynikające z inicjatyw wspólnotowych w okresie 1994-1999;

— Uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych w pierwszej instancji zgodnie z art. 113 regulaminu Trybunału z dnia 19 czerwca 1991 r. ze zmianami, stwierdzając nieważność decyzji Komisji;

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem oraz postępowania odwoławczego.